

DIARI DE MATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255 — ANY IX — DIVENDRES 27 FEBRER 1931 — NUM. 2299 — Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

LES FUTURES CORTS

Hi ha qui creu que encara és possible assolir l'autonomia de Catalunya dialogant i col·laborant amb els antics polítics i cap-davanters dels governs de Espanya.

Els fets passats, de res no serveixen per a fer obrir els ulls als qui preferixen viure completament encagats, voluntàriament o per afalagadores comoditats, a redós de les esferes governamentals que els posin en condicions d'obtenir-ne llurs aventajats, a desgrat de possibles sacrificis.

Els vells governants, avui aixecats a la categoria de nous redemptors per bé i gràcia d'una sobirania, per sarcasme compartida pels principals detractors d'una política clamorosament exhaurida, tractaren sempre d'apaivagar els entusiasmes i requeriments del nostre poble, amoxiant-lo amb carícies i promeses de reconeixement de drets i llibertats que els permetessin dictar-se llurs pròpies lleis.

Quan el més seriós dels antics governants, Antoni Maura, presentà al Congrés de Diputats el cèlebre projecte d'Administració Local en el que aparentment s'obria la porta a les aspiracions autonomistes de les regions espanyoles, es desencadenà la fúria centralista i unitària de les organitzacions dinàstiques i dirigides pels seus conductors aixecaren el crit al cel per tal d'impossibilitar aquella obra, fins al punt de que el propi senyor Maura, ho recordem com si fos ara, encarant-se amb els grups més o menys autonomistes els deia: «heu d'estar convençuts de que Catalunya no tindrà res més d'allò que nosaltres volguem donar-los-hi». [Confessió estafalària de cos enter retrata fins el capdamunt l'orgull de un home i llur incompatibilitat amb la justícia de tot un poble!

I si això era capaç de dir l'home més seriós i ponderat que abans oferia una llaunadura als polítics catalans per a deixar-los contents i enganyats, ¿què no els caldria fer als altres lladrires de la política, uniformista, menys capacitats per a una obra de govern i més irreductibles en la persecució dels ideals regionalistes?

Força és recordar un altre epísoodi que confirma els nostres pressentiments, és el R. D. del comte de Romanones, President del Consell de Ministres, de 18 de desembre de 1918, quan donava un bombó als catalans, creant la Comissió extraparlamentària que tenia de reunir-se a Madrid el 3 de gener següent per a l'estudi i ponència sobre la forma d'establiment del règim d'autonomia i de les facultats que han d'ésser reconegudes als poders regionals, decret d'entreteniment ridícul que fou rebutjat en l'assemblea del 21 de desembre del 1918, després de manifestada la conformitat de tots els sectors de la política catalana, recullint el plebiscit unànim del poble de Catalunya.

Per cert que el senyor Cambó en aquesta Assemblea afirmava molt justament que «un poble que considera com a essència de la seva vida i de la seva dignitat l'obtenció de l'autonomia, no pot depositar en mans d'altri la consecució d'aquest ideal».

No s'hi pot depositar, diem nosaltres, perquè Catalunya és la mestressa de la seva pròpia llei, i la seva dignitat no li podria permetre viure un sol moment d'almoina, altrament renunciaria al que és ben seu i únicament seu. Tampoc podria depositar en mans d'altri aquest ideal perquè tanmateix tots recordem que a les vergassades donades a Catalunya per els partits dinàstics espanyols, deuen sumar-s'hi les que ha rebut de les més altes esferes del poder concretades durant el període de la Dictadura en aquella expressió malèvola que Catalunya no podrà oblidar jamai, de que el Rei Felip V era mereixedor dels més vius aplaudiments per haver-nos privat dels nostres furs, franquícies i llibertats.

Així es manifesta la política espanyola, el mateix la de dall que la de baix.

Però, el més rar és la ineficàcia de l'escarment.

I com si res hagués passat, com si la història fos lletra morta i les rectificacions de criteris radicals no minessin els prestigis dels homes eminents, avui es ressuciten les antigues clientel·les i se les presenta com a redemptores del país, plenes de virtuts, capacitats i patriotismes i proveïdes d'un nou caramel per a endolcir els llavis dels oprimits, no faltant quins, amb la mateixa alegria del nen que estrena un vestit, obren els braços als antics redemptors, mancomunen amb els llurs esforços i tot xuclant la dolçor s'accontenten i es donen per satisfets al davant d'una promesa d'abordar explícitament i resoldre d'una vegada els problemes autonomistes, com a punt essencial en les futures Corts ordinàries, en funcions de constituents.

M. Junyent

(De El Correo Catalán)

Aquest número ha passat per la censura governativa

Biblioteca Sant Pacia

Col·lecció catalana de clàssics cristians publicada sota l'alt Patronatge de l'Emm. Sr. Cardenal-Arquebisbe de Tarragona i de l'Emm. Sr. Bisbe de Barcelona.

Amb l'enunciat només, resta clar l'objectiu que perseguim. No cal pas encari, evidentment, la conveniència i oportunitat de l'empresa. Catalunya vol, a semblança dels països cultes d'Europa, tenir a l'abast de tothom els textos més gloriosos del Cristianisme. Dues coses, si més no, demostren a bastament aquest noble desig: el fet d'haver-se planejat tres vegades en poc temps—i justament sota la mateixa ad-

vocació—una Biblioteca semblant, i el fervorós acolliment que ha trobat arreu l'anunci de la nostra empresa, ja entrada en vies de realització. Una sòlida i florent Casa Editora—la C. I. A. P.—amb una generositat digna de gratitud i una exemplar altesa de mires, ha fet possible que Catalunya vegi ara satisfets els seus anhels.

Cosa planera ha estat, després d'això, d'aconseguir el concurs entusiasta dels nostres millors escriptors i d'hermonitzar la B. S. P. amb altres empreses paral·leles de casa nostra. L'Emm. Sr. Cardenal de Tarragona, Dr. Vidal i Barraquer, i l'Emm. Sr. Bisbe diocesà, Dr. Irurita, han volgut honorar-la acceptant-ne el Patronatge i beneint amb simpatia l'esforç de tots. Ara, tota la nostra cura i diligència serà posada per tal que els volums es presentin rodejats de les màximes garanties de pul-

critud i perfecció a què tenen dret el nostre públic i els nostres textos.

La característica de la B. S. P. és òbvia: ella ve a satisfer, com hem dit, la fre'ura que senten els esperits selectes d'una ampla formació cultural i religiosa. Es, per tant, primàriament una obra d'apostolat. Volem que, amb el contacte dels Mestres cristians, la fe del nostre poble esdevingui il·lustrada, vigorosa i fecunda. Per això, perquè no ens adreem exclusivament a literats ni a erudits, defugirem tota aparositat innecessària i serem parcis en l'anotació crítica dels textos. Ens adreem a tothom, a clergues i a seglars, a professionals de l'estudi i als qui no ho són, a creients i a neguitejats pel dubte; volem que els volums de la B. S. P. vegin a totes les mans, entrin a totes les llars, duguin per tot arreu el sentit precís i lluminós del Dogma i facin conèixer i assaborir les beutats de la vària i esplèndida literatura cristiana. Estem convençuts que així contribuïrem poderosament a l'en vigoriment religiós de la nostra gent i alhora a demostrar una vegada més la flexibilitat i matisació de la llengua de Ramon Llull i d'Eiximenis.

El Consell Directiu
Barcelona, gener de 1931.

Modalitats de publicació i d'adquisició

El format dels volums de la B. S. P. serà in-12 (18 per 12 cm. aproximadament) i cada volum constarà de 200 a 250 pàgs., bon paper, portada a dues tintes i tapes resistents. Un cert nombre d'exemplars serà tirat en paper de fil, fora de venda.

Els volums de la B. S. P. es vendran a totes les Llibreries importants. El preu fort de cada volum senzill està calculat a raó de 6 pessetes exemplar; els abonats a cada sèrie de cinc volums podran adquirir-los a 23 ptes. pagant a la bestreta, i a 25 ptes. a terminis, segons vulguin. A un i altres se'ls serviran els volums a domicili sense augment de preu.

NOTES POLITIQUES

El Govern nou El comte de Romanones

Amb la signatura d'Antoni Pédrol, publica *El Matí* aquestes impressions:

«La solució donada pel Rei a la crisi és motiu d'encesos comentaris en els cercles polítics, i aquests comentaris creixen de to i d'intensitat passat el primer moment de sorpresa. Els monàrquics governamentals fan constar les facilitats que S. M. donà a la constitució d'un govern d'esquerres. Fan constar també que l'oferta es féu passant per damunt d'inclinacions personals i àdhuc de greuges rebuts en dies no massa allunyats.

Els constituents i els republicans esmenten que el nom de l'almirall Aznar sonà uns dies abans de l'oferta al senyor Alba, al senyor Sánchez Guerra i al senyor Melquíades Alvarez. Segons ells, aquest rumor és conseqüència de una indiscreció que féu conèixer a la bestreta un dels més importants detalls d'un pla elaborat en altes esferes, del qual podria haver estat víctima el senyor Josep Sánchez Guerra.

Coincideixen moltes opinions a pronosticar una vida breu al flamant Gabinet. I així com el Gabinet Berenguer, compost de persones íntimament unides a la Casa Reial fou batejat amb el renom d'«El Gabinete en pijama» l'actual és anomenat pels facciosos, en record de Juli Verne, «El Gabinete de las

cinco semanas» en globo». I la malícia del rumor pot ésser que no estigui precisament en les cinc miseres setmanes de vida profetitzades, sinó en la suspensió a l'aire del nou Gabinet.

Hem vist avui el comte de Romanones i ens ha sorprès el notable rejuveniment de l'entremaliat polític. El balanceig pesadíssim del seu cos era tan llastimós i tan marcat com sempre. I el nas, aquell nas considerable en el qual Bagaria dibuixa irreverentment unes flors de liri, es destacava més desoladorament que mai. Però els ulls blaus del senyor comte llueïen avui un optimisme i una vigoria propis de la joventut retrobada.

El senyor comte de Romanones és l'home de la situació. Ha triomfat del senyor Bugallà en la provisió de la sotsecretaria de Governació. Sembla imminent el seu triomf en el nomenament del senyor Ruiz Jiménez per l'alcaldia de Madrid. I tot per la seva mà esquerra, aquesta famosa mà esquerra del senyor comte, que ha creat una escola política, que fa somriure a molts i que inspira confiança a pocs, però que ha tingut la suprema habilitat de no deixar odis ni rancúnies fortes darrera seu.

Un discurs de Bergamín

La Veu de Catalunya en dona el següent extracte:

Aquesta nit al Reial Cinema de Santander ha pronunciat la seva anunciada conferència l'ex-ministre don Francesc Bergamín

Començà l'orador per evocar la figura de don Joan Josep Ruano, amb eloqüents frases d'elogi.

El bloc constitucionalista diu no és un partit nou ni aspira a ésser-ho. És una coincidència d'homes de diversos partits que conservant la seva ideologia política, sense tocar absolutament a cap d'elles, han considerat que en el moment actual el que interessa és salvar la Pàtria.

Per a procurar-ho és precís recórrer a un procediment i per a posar en pràctica aquest procediment, és perqué ajuntem tots els nostres esforços, però res més que això, perquè en aquest bloc tots estem i seguirem estant amb la nostra significació personal.

El senyor Bergamín fa una lleugera història de cada una de les figures que constitueixen el bloc i continua dient: Jo sóc conservador i monàrquic: i això ho dic aquí públicament perquè no tinc perquè avergonyir-me de les meves idees.

Com sóc monàrquic conservador? Això és precís dir-ho.

Jo pertanyo a un partit conservador que encara que sembli impossible, aspira a portar a la pràctica el programa de Cánovas del Castillo, de 1875.

Sóc conservador progressiu i com a tal crec que un partit conservador no ha d'ésser mai un obstacle per la marxa, però tampoc ha d'avançar en forma excessiva.

Com sóc monàrquic? He de dir amb tota franquesa i amb tota lleialtat que no admeto mai que la monarquia fos consubstancial amb la meua Pàtria. La Pàtria per a mi, fou sempre el primer, el preferent, l'anterior a la monarquia.

He dit i sostindré sempre que em proposo formant part d'aquest bloc, mal anomenat constitucionalista, salvar a la monarquia i ho faré així, perquè crec que és el millor mitjà de salvar la Pàtria, però si em convencés que no era possible amb la monarquia, faria tot el que els meus esforços permeten per a salvar-la d'una altra manera.

Sóc monàrquic per a aconsellar el Rei, però el que no faré mai és servir d'adulador palatí que porti a la monarquia a l'error sense comprendre que per a salvar a la monarquia constitucional, és precís sacrificar-ho tot, però no convertir-se en cortisà.

Segueixo en el partit conservador a un home il·lustre, que no té adeptes, que no té partit, que no vol ésser cap ni de grups ni de cap bloc polític, que és: don Josep Sánchez Guerra.

Encara que ell em manés el contrari, seguiria sempre les seves passes, puix que seguint-les sé que hauré de complir amb un bon propòsit, ja que el meu cabdill uneix al valor cívic i personal, l'austeritat i l'honradesa.

En aquestes condicions personals de monàrquic conservador en el sentit que he dit, tenim que anar al bloc constitucionalista, que no s'ha d'anomenar constitucionalista, perquè realment, com ha d'anomenar-se és constituent.

Constitucional sembla que representa tancar-se a la constitució i nosaltres creiem que no és això el que procedeix, perquè prescindint dels fets que encara, per recents, no estan degudament analitzats, seria un gran disbarat suposar que a Espanya no ha passat res des de l'any 1923.

No tinc cap inconvenient en reconèixer que en aquella època a Espanya hi havia una veritable decadència als partits polítics, els quals podran ésser responsables davant la història, perquè potser alguna vegada hagin malversat els interessos i l'energia del poble, però sempre amb un fi digne de lloançar; però el que no es pot desconèixer, és que aquests partits polítics han permès que subsistís la monarquia.

També seria amagar la realitat no dir que la majoria del país veïa amb agrada l'adveniment de la dictadura l'any 1923. De no haver estat així, no hauria estat possible la destitució de tots els Ajuntaments i de totes les Diputacions sense la més petita protesta.

Uns miraven la dictadura amb alegria i altres amb indiferència, però ningú no s'oposà a la seva tasca per no donar-se compte dels perills que engendraria per a l'esdevenidor.

Es deia que la dictadura no era més que per a pocs mesos, i amb el fi de solucionar dos problemes: un d'ells, el de la guerra del Marroc; però aquests problemes es resolgueren i la dictadura continuà.

Seguí durant sis anys i mig, sotmetent a Espanya a una situació capriciosa i absolutament inversemblant, des-

—Ja en tinc prou! Me'n vaig a casa la mamà.
—Molt bè, noia, aquí tens els diners pel viatge.
—No n'hi ha pas prou per tornar...
De *Everybody's Weekly*, Sidney.

Notes Religioses

Sants de demà: Sant Romà, ab. i fdr., i St. Rufí i companys, màrtirs.—
Dejuni. Tèmpores. Ordres.

QUARANTA HORES

Demà acabaran a la Basílica de Santa Maria, en sufragi de Margarida Polls Vda. de Martí (a. C. s.)

Basílica parroquial de Santa Marta.

Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de dos quarts de sis a les 9, la última a les 11. Els matins, a dos quarts de 7, trisagi; a les 7, meditació. Al vespre, a dos quarts de 7, Via-Crucis.

Demà, a les 8 del vespre, Felicitació Sabatina per les Congregacions Marianes.

Segueixen durant aquesta setmana els Exercicis Espirituals per a noies, sota la direcció del Rnd. P. Ramon M. Bolós, S. J.

Parròquia de Sant Joan i Sant Josep. Tots els dies, missa cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les 9. Durant la

missa de dos quarts de 7, meditació. Vespre, a un quart de 8, Corona Josefina.

Demà, a les 7, missa per Joaquina Floriach Anglada Vespre, a un quart de 8, Corona Carmelitana. Confessions durant la vesprada.

Durant aquesta setmana tenen lloc els Exercicis Espirituals per a homes i joves, dirigits pel Rnd. P. Baptista del Crucificat, C. D.

La T. S. F.

Unió Radio Barcelona EAJ1.
349 m. 20 kw., 859 kiloc.

Divendres, 27 de febrer

20:30: Curs elemental de francès a càrrec del professor natiu Mr. Martin.—
21:00: Campanades horàries de la Catedral. Part del Servei meteorològic de Catalunya. Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.—
21:05: Orquestra de l'Estació.—
21:30: Emissió de «cuplés» a càrrec

de la cançonista «Raquelita». — 22:00: Notícies de Premsa.—22:05: Recitació, amb comentaris, de drames rurals de la escriptora Víctor Català, per don Adrià Qual.—22:20: Transmissió des del Café Espanyol, d'un concert a càrrec de la Orquestra Vilalta.—Tancament de l'Estació.

Dissabte, 28 de febrer

Diari parlat de Ràdio Barcelona La Palabra. 8 a 8:30 matí: primera edició 8:30 a 9 matí: segona edició.
11:00: Campanades horàries de la Catedral. Part del Servei meteorològic de Catalunya.—13:00: Emissió de sobretaula. Sextet Radio. Informació teatral i cinematogràfica.—15:00: Sessió radiobènfica.—16:00: Tancament de l'Estació.—17:30: Obertura de l'Estació. Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa. Tercet Ibèria.—18:00: Tercet Ibèria.—18:15: Retransmissió de la Salve i Goigs des de la Basílica de la Mercè.—18:30: Tercet Ibèria. Notícies de Premsa.—19:00: Discos selectes.

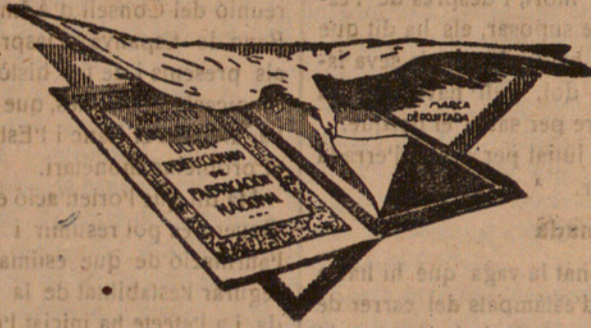
Moviment de població

Naixements

Dia 27 de gener: Pilar Santamans Giralt.—Montserrat Santamans Giralt.
Dia 30: Teresa Fluvia Estebert.
Dia 1 de febrer: Monserrat Soler Olivares.—M.ª dels Dolors Carbonell Pascual.—Joaquim Casanovas Cunill.—Carles Espectre Parera.—Carme Ferrández Safont.
Dia 2: Zenon Rigau Bonfill.
Dia 3: Clara Mons Fumosa.
Dia 5: Josep M.ª Albella Manent.—Josep Ribas Carbonell.
Dia 6: Josep Masriera Ballescà.—Francisco Cabañas Piqué.
Dia 8: Salvador Ximenes Cuní.—Magdalena Carbonell Tomàs.
Obituari
Dia 30 de gener: Jaume Pujol Rius, 67 anys, Santa Teresa, 16.
Dia 31: Josep Serra Pons, 67 anys, Sant Elies, 1.
Dia 1 de febrer: Josep Carol Closas, 49 anys, Baixada de St. Ramon, 23.

Dia 2: Salvador Arnau Font, 75 anys, Iluro, 8.—Antònia Torner Pérez, 64 anys, Alarcon, 7.—Maria Hortensia Camps, 64 anys, Colon, 2.—Carme Nasplesa, 78 anys, Beneficència de St. Josep.—Antoni Pou Pou, 44 anys, Hospital, 17.—Joan Tubau Mir, 47 anys, Sant Ramon, 7, 2.ª.
Dia 3: Manuel Latorre Mérida, 61 anys, Hospital.—Joan Sauleda Boni, 61 anys, Sant Pere, 66.—Edelmira Costa, 45 anys, Pi i Margall, 21.
Dia 4: Josefa Balaguer Campius, any, Altafulla, 1.
Dia 5: Concepció Lladó Serra, 46 anys, Catalunya, 27.
Dia 6: Antoni Sarbat Masuet, 82 anys, Sant Saturní, 21.—Josep Masia Roman, 61 anys, Argüelles, 42.—Antoni Casanovas Sauleda, 41 anys, Sant Josep, 46.
Dia 8: Dolors Pérez Comas, 17 anys, Hospital, 16.—Montserrat Santamans Giralt, 12 dies, Veïnat de Mata, 25.

Impremta Minerva - Mataró

Multicopista "UNIVERSAL"

el millor i més econòmic aparell per a reproduir tota classe d'escrius, música, dibuixos, etc., fins 200 còpies, en una o varies tintes i amb un sol original

Indispensable en totes les oficines de: Fàbriques, Magatzems, Ajuntaments, Societats, Col·legis, Parròquies, Regiments, etc., etc. Per a reproduir amb claredat i precisió: Circulars, Notes de preus, Catàlegs, Comunicats, Avisos, Convocatòries, Volants, etc., etc.

Preus dels aparells completament equipats

Tipus popular, tamany comercial, completament equipat, enquadernat en forma de llibre... 25 ptes.
de una planxa, tamany full, 35
de dues planxes, id. id. 60

Totes les comandes es serveixen per correu certificat i amb les instruccions impreses per al seu maneig

Manufactures "Universal" - A. Calvet Torrent
Diputació, 139 - BARCELONA

NOTA.—Es desitgen agents locals, provincials o regionals, o cases solventes per a concedir la seva representació.

"Anuario de Agentes Comerciales" "Colegiados de España"

Necessari i Util a tots els Fabricants, Industrials i Comerciants.
16.000 direccions, amb tots els detalls, referències, articles que es dediquen, etc., etc.
PESSETES 20 a reembols, Gir Postal o segells de correu.

Comandes: APARTAT, 748

CLOTILDE UTESA CIRURGIANA - PEDICURA (CALLISTA)

VISITA TOTS ELS DIJOUS NO FESTIUS DE 9 DEL MATÍ A 6 TARDA
C. Mn. Cinto Verdaguer, 13 (abans Coma) MATARÓ

Per a menjar bé

la millor paella valenciana

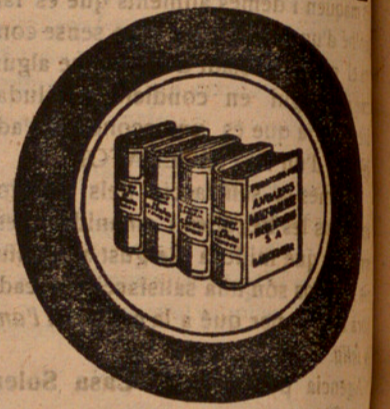
CASA JUAN Rbla. Sta. Mònica, 23
BARCELONA

LA CASA FERNANDEZ

es complau en oferir al públic el seu

TALLER DE REPARACIONS DE NEUMÀTICS I CAMARES per procediment moderníssim

Es confeccionen i reparació de Faixes de goma per apriar-se
Carles Padrós, 74-Mataró

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Baillly-Baillière - Riera)
4 TOMOS 4
Sólida encuadernación
Más de 8,500 páginas en juato
MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS
54 MAPAS EN COLORES
DE LAS PROVINCIAS Y POSESIONES DE ESPAÑA
Datos del Comercio, Industria y Profesiones
Índice GEOGRÁFICO y de PROFESIONES
SECCIÓN EXTRANJERA

Prezio de un ejemplar completo: NOVENTA PESETAS (franco de portes en toda España)

ANUNCIAR EN ESTE ANUARIO ES BAR CON LA EFICACIA DE LA PUBLICIDAD

Anuarios Baillly-Baillière y Riera Reunidos, S. L.
Enrique Granados, 86 y 88 - BARCELONA

IMPRESA MINERVA

Fa tots els treballs, tant de negre com de colors, amb la màxima polidesa.

Impresos comercials amb originalitat, fantasia i bon gust.

Secció especial per projectes artístics, creació de marques i distintius, etc.

Barcelona, 13 MATARÓ Tel. 101

Débiles Elíxir Callo da Vida y Juventud

LA RECONSTRUCTORA AMERICANA

Reparacions i neteja de les màquines d'escriure per difícils i delicades que siguin - Abonaments de neteja i conservació

PERE PARRA

Goya, 10 - Tel. 72482
Barcelona

La neteja de les màquines d'escriure és el factor principal pel seu bon funcionament i conservació.

La casa que compta amb més abonats a Barcelona i a Mataró per realitzar els seus treballs amb tota cura i absoluta garantia.

SERVEI A DOMICILI